

با وجود ممنوعیت ورود نیروهای نظامی به دانشگاه، وزیر علوم از راه‌اندازی دفتر نیروهای مسلح در دانشگاه سخن می‌گوید

تصمیم تاریخی «زلفی گل»

ظریفیان: تداخلات این چینی آثار بسیار مخربی برای دانشگاه در پی خواهد داشت

شرق: درست در دورانی که کشور به حساسیت‌زدایی و آرامش نیاز دارد، وزیر علوم به دنبال قانونی کردن ورود نظامیان به دانشگاه‌ها به بهانه سربازی و امریه دانشجویان هستند. درحالی که بیش از یک ماه است کشور با اعتراضات مردمی و دانشجوییی مواجه است که دانشجوی یازداشتی هم کم نداشت‌ه و خاطره تلخ حمله به دانشگاه شریف همچنان ذهن افکار عمومی را آزار می‌دهد. ورود نظامیان به دانشگاه‌ها به بهانه صدور امریه سربازی چگونه می‌تواند باورپذیر باشد؟ اصلا چه لزومی برای ورود نظامیان به دانشگاه‌هاست وقتی امور نظام وظیفه سال‌هاست به‌خوبی در نهادهای مربوطه انجام شده است و مهم‌تر اینکه نمی و حتی بیشتر از نمی از دانشجویان را دختران تشکیل می‌دهند که اصلا مشکل سربازی ندارند؟

عکس مصطفی زلفی گل در تهران

داود سلیمانی، عضو کمیسیون فرهنگی مجلس ششم، در واکنش به خبر ایجاد دفتر تعامل با نیروهای مسلح در دانشگاه‌ها، به جماران گفت: مسلما موجب سوءتفاهم‌های زیادی در میان دانشگاهیان می‌شود و متأسفانه به جو ناامنی کمک می‌کند؛ به‌ویژه در این مقطع خاص که یک شرایط میان‌جینشی در کشور هست و نارضایتی در برخی زمینه‌ها وجود دارد. این کار می‌تواند اثر معکوس بگذارد و به جای اینکه به آرام‌کردن فضای دانشگاه کمک کند، بیشتر به بی‌اعتمادی و ناآرامی می‌انجامد. او ادامه داد: برخی از حرکت‌هایی که در شرایط بحران انجام می‌شود، باید معقول‌تر و سنجیده‌تر باشد. اما شواهد نشان می‌دهد شاید این امر کارشناسی درستی به لحاظ سیاسی – امنیتی نداشته باشد. من فکر می‌کنم دانشگاه مرکز اندیشه، فکر، قلم و کارشناسی است؛ کارشناسی در مسائل متنوع که می‌تواند یک بُعد آن مسائل نظامی و انتظامی باشد. بنابراین آنها به وادی آموزش وارد شده‌اند که هم دانشکده‌های علوم نظامی و فنون نظامی هست و هم پایگاه‌هایی که می‌توانند به لحاظ علمی و تکنولوژی بعد نظامی کشور را پشتیبانی کنند.

موقعی که ما به‌عنوان یک کارگروه تخصصی سراخ یک دانشکده یا دانشگاه تحت عنوان «علوم و فنون نظامی» می‌رویم، معنایش این است که می‌خواهیم از تخصص و نیروهای کارشناسی در جهت پیشبرد اهداف نظامی و انتظامی استفاده کنیم و این خودش فی‌نفسه کار مبارکی است که پایگاه‌ها و مکان‌های مربوط به آن تعریف شده و وجود دارد؛ اما اگر بخواهیم تحت عنوان ارتباط کارشناسان نظامی، تمامی دانشگاه‌ها را به‌عنوان عرصه این کار تلقی کنیم، به اعتقاد من نمی‌تواند درست و کارشناسی باشد. علتش این است که ما علاوه بر مسائل نظامی، مسائل اقتصادی، سیاسی، اجتماعی و فرهنگی نیز داریم و قاعدتا همه متولیان این امور باید یک دفتر هماهنگی و ارتباط در دانشگاه داشته باشند.

ما هستند و اینکه کسی بخواهد بین نیروهای مسلح و مردم جدایی بیندازد، نقشه دشمن است. عضو کمیسیون آموزش و تحقیقات مجلس در پاسخ به این سؤال که در مورد راه‌اندازی دفاتر نیروهای مسلح در دانشگاه‌ها آیا از رؤسای دانشگاه‌ها نظر خواهی شده است؟ گفت: همه این برنامه‌ها با تعامل انجام می‌شود و حتما

مصطفی میرسلیم، نماینده مجلس

از «گفت وگو» در مجلس استقبال می‌کنیم

معصومه معظمی: بعد از اعتراضات اخیر، برخی نخبگان، شخصیت‌های سیاسی و مسئولان در سطوح مختلف گفت‌وگو را یکی از راه‌های کاهش تنش در کشور دانستند و معترضان را تشویق به گفت‌وگو کردند؛ اما هیچ فراخوان و دعوتی مثل فراخوان رئیس قوه قضائیه درخصوص دعوت به گفت‌وگو باخورد خبری نداشت و مورد توجه قرار نگرفت. غلامحسین محسنی‌اژه‌ای در کوران اعتراضات کشور در شورای عالی قوه قضائیه به‌صراحت اعلام کرد: «خطاب به همه جریان‌ها، گروه‌ها، جناح‌های سیاسی، دسته‌جات و افرادی از عموم مردم که دارای ابهام، سؤال، انتقاد و اعتراض هستند، اعلام می‌کنم که آمادگی استماع نظرات و پیشنهادها و انتقادات آنها از طریق گفت‌وگو را دارم». ظاهرا این فراخوان به مذاق برخی از جمله مدیرمسئول روزنامه کیهان خوش نیامد؛ چراکه بعد از سخنان رئیس دستگاه قضا، حسین شریعتمداری در یادداشتی به قلم خود نوشت: «درحالی‌که مثنی آشوبگر دستت تعرض به جان و مال و ناموس مردم گشوده‌اند، سخن از گفت‌وگو به میان آوردن، دقیقا مانند آن است که در عاشورا کسانی نگران گدش‌نخر شمر ملعون باشند! با این بهانه که حفظ اامات واجب است!». علاوه بر روزنامه کیهان، روزنامه همشهری شهرداری تهران نیز در یادداشتی انتقادی نسبت به مسئله «گفت‌وگو» با معترضان نوشت: «جدال بین سکولاریسم و اسلام سیاسی است. جدال بین برون‌گرایی سیاسی– فرهنگی و بروم‌گرایی است. بعضا فاصله خیلی زیاد است؛ مثلا در همین اغتشاشات عده‌ای خود را کتار مردم می‌دانند و ما آنان را کتار دشمن می‌دانیم و این یعنی اختلاف ۱۸۰درجه‌ای از فهم صحنه. به صورت طبیعی بلافاصله این سؤال طرح می‌شود که گفت‌وگوی کی با کی؟ یا گفت‌وگو بر سر چی؟».

البته در کنار منتقدان تندرویی که هیچ گفت‌وگو و رفتار دموکراتیکی با بخش معترض و منتقد جامعه را برنمی‌تابند، علی بهادری جهرمی، سخنگوی دولت، در اقدامی مناسب به جمع دانشجویان علامه طباطبایی رفت و با دانشجویان معترض گفت‌وگو کرد. او با اعلام این خبر در توئیتر خود نوشت: «بیان صریح کلابه‌ها ویژگی جریان مطالبه‌گر دانشجویی است. به گفت‌وگو با منتقد و معترض، به‌عنوان یک وظیفه ادامه خواهیم داد». اقدامی که در صورت ادامه‌دارشدن، می‌توان آن را یک گام مثبت دولت تلقی کرد. علاوه بر این اقدام دولت و صرف‌نظر از تندروهای مجلس، برخی بهارستان‌نشینان بر این عقیده‌اند که مجلس خانه ملت است و برای گفت‌وگو با معترضان نیازی به دعوت از آنها برای حضور در مجلس نیست و صاحب‌نظران منتقد می‌توانند با درخواست از نماینده خود، به کمیسیون‌های مجلس بیایند و نقطه‌نظر‌اتشان را نسبت به موضعی که درباره آن انتقاد دارند، بیان کنند. مصطفی میرسلیم، نماینده تهران در مجلس یازدهم نیز در پاسخ به این پرسش که آیا معترضان می‌توانند به صحن علنی بیایند و از تریبون مجلس به‌عنوان تریبون آزاد استفاده کنند و سخنان‌شان را از تریبون رسمی به گوش همه برسانند و با مسئولان گفت‌وگو کنند؟ به «شرق» گفت این کار خلاف آیین‌نامه داخلی مجلس است. او در عین حال تأکید کرد اهل فن و متخصصی که پیشنهاد خوبی برای اداره کشور، رفع موانع و کاستی‌ها دارد که طرح آن می‌تواند کمک‌کننده باشد، با حضور در فراکسیون‌ها و کمیسیون‌های مربوطه می‌تواند حرفش را به گوش نمایندگان برساند. هرچند او مدعی شد درحال حاضر همین روال در مجلس جریان دارد و نیازی به گفت‌وگوی جدیدی نیست.

◆ موضوع گفت‌وگو از طرف بسیاری از مسئولان پذیرفته شده، اما تاکنون کسی برای انجام گفت‌وگو با معترضان پیش قدم نشده است. به نظر شما مجلس به‌عنوان خانه ملت، این قابلیت را دارد که با اهل فن وارد گفت‌وگو شود؟ طبیعتا نباید فقط نمایندگان از تریبون مجلس صحبت کنند. چرا یک بار این تریبون در اختیار کارشناسان قرار نمی‌گیرد؟

اصلا مجلس جای گفت‌وگو است و به‌طور طبیعی این کار انجام می‌شود و باید انجام شود. مجلس خانه ملت است و هرکس حرفی منطقی و اساسی برای اداره کشور داشته باشد و از نماینده خود درخواست

ویس کرمی در ادامه اظهار کرد: نیروهای مسلح جزئی از این کشور هستند و چون جزئی از کشور هستند، طبیعتا با همه بخش‌های کشور تعاملاتی دارند. برای نمونه ارتش در جاهای مختلف پادگان‌هایی دارد و طبق قانون مجلس، این پادگان‌ها را بیرون شهرها می‌برد و بعد از خروج پادگان‌ها از شهر، برای این زمین‌های شهری باید تعاملی کنند و تغییر کاربری داده و به شهر واگذار شود و این موضوعات همه موضوعاتی حقوقی است و در این زمینه‌ها مجلس تعاملات زیادی با ارتش دارد تا زمین‌هایش به شهرداری واگذار و تبدیل به فضای مسکونی و… شود. حالا مقداری از این تعامل هم با دانشگاه‌هاست، با شهرداری، استانداری و… همه این دستگاہ‌ها با هم تعاملات حقوقی دارند و یکی از این تعامل‌ها، تعامل نیروهای مسلح با دانشگاه است.

این نماینده مجلس تصریح کرد: اعلام این خبر در شرایط فعلی کشور به نظر خیلی خوش‌سلیقگی نبود. نیروهای مسلح تعامل‌شان تقابلی نیست و حافظ امنیت هستند. در همین اغتشاشات بسیاری از نیروهای مسلح ما زخمی شدند، اما دست به سلاح نبردند و فقط اغتشاشگران اصلی را شناسایی و دستگیر کردند.

این دفاعیات از حضور نظامیان و تأکید بر نقش پدافند غیرعامل و ورود نظامیان در بحران‌ها در دانشگاه‌ها در حالی مطرح می‌شود که چندی پیش برخی نیروها با علم به ممنوعیت ورود به دانشگاه وارد دانشگاه شریف شدند و آن شب تلخ را رقم زدند. هم‌اکنون هم دانشگاه صنعتی شریف اعلام کرده است: «تعدادی از دانشجویان جهت مصلحت دانشگاه و خودشان به‌صورت موقت از حضور در دانشگاه منع شده‌اند». البته فقط مسئله دانشجویان بازداشتی شریف مطرح نیست و این مشکل اکثر دانشگاه‌های کشور در یک ماه اخیر است؛ بنابراین امنیت تحصیلی و امنیت روانی دانشجویان تضعیف شده و برای بازگرداندن اعتماد و امنیت بدترین پیشنهاد قانونی‌کردن ورود نظامیان در میان دانشجویان است.

در همین رابطه غلامرضا ظریفیان، معاون وزیر علوم در دولت اصلاحات، به جماران گفت: توضیح ناکافی داده شد که منظور دفتری برای بحث امریه است. او گفته است: اگر چیز دیگری باشد، مغایر با قوانین و قواعد دانشگاه است؛ یعنی منع ورود مراکز انتظامی و نظامی به‌شدت مورد تأکید بوده چون این مسئله به مصلحت جامعه و دانشگاه نیست.

ظریفیان افزوده است: ما شاهد بده‌ایم که هروقت این تداخلات صورت گرفته چه آثار بسیار مخربی را برای دانشگاه داشته‌ه که حوادث تلخ سال ۷۸ را می‌شود یکی از آنها به حساب آورد. اما به نظر می‌رسد منظور این نیست و منظور تأسیس دفتری برای بحث امریه سربازی است. حتی اگر این باشد، زمان‌شناسی درستی نسبت به مسئله نداشت‌ه‌ایم. درست زمانی که جامعه و دانشگاه در التهاب است، بیان چنین مسئله‌ای حکایت از این دارد که درک درستی از نسبت دانشگاه با جامعه و بخش‌های مختلفش وجود ندارد.

سال‌هاست چالشی به نام سربازی دانشجویان و نخبگان وجود ندارد و طبق روال قانونی نظام وظیفه شرایط سربازی نخبگان تسهیل شده و دریافت امریه هم دیگر امری عجیب، سخت و ناممکن نیست. اصلا بحرانی به این شکل وجود ندارد که برای رفع آن نیاز به ورود نظامیان به دانشگاه‌ها باشد. کافی است در مراکز نظام وظیفه شرایط پیگیری امور این‌چنینی در اولویت قرار گیرند و سرعت روند کار افزایش یابد. همه دانشجویان هم که پسر نیستند؛ حداقل نمی یا بیشتر دانشجویان خاتم هستند که مشکل سربازی ندارند؛ بنابراین چه نیازی است همه دانشجویان سایه سنگین حضور نظامیان را در دانشگاه تحمل کنند. اگر هم بحث تبادل علمی است، دانشگاه‌های نظامی می‌توانند وارد عرصه تعامل و همکاری علمی شوند؛ چه نیازی به حضور نظامیان در دانشگاه است. این مسئله نگرانی‌های امنیتی با خود خواهد داشت.

مختلف می‌آید و وقت‌گیر است، اگر کسی متفرقه هم از بیرون بیاید و پیشنهاد بدهد، کار سخت‌تر می‌شود؛ اما امکانات بسیار خوبی در کمیسیون‌ها و فراکسیون‌های مجلس داریم و جای این بحث‌ها آنجاست. کسانی که صاحب‌نظر هستند، بهتر است به کمیسیون‌ها بیایند و مباحث خود را آنجا مطرح کنند و پیشنهاد بدهند و گفت‌وگو کنند و به جمع‌بندی خوبی برسند. نتیجه‌اش هم می‌تواند به صورت یک مقرری دربیاید که به خیر و صلاح کشور باشد.

- این پیشنهاد را مطرح و پیگیری خواهید کرد؟**

این روال درحال حاضر در مجلس دنبال می‌شود، اما برای این مسائل که اخیرا پیش آمده، باید به‌طور خاص به آن ورود کرد؛ چراکه صورت سیاسی پیدا می‌کند. باید از آنها دعوت کرد و اگر خودشان خواستند به مجلس بیایند، باید درخواست خود را مطرح کنند و به مجلس بیایند و درباره اعتراض و انتقادشان گفت‌وگو کنند.

- مجلس از این موضوع استقبال می‌کند؟**

بله، قطعا استقبال می‌کنیم. مجلس جای این کارها است. درباره موضوع حجاب که چند وقت پیش مطرح بود، از افسراد دعوت کردیم، دوستان تشریف آوردند و جلسه مشترکی تشکیل شد و استقبال خوبی هم شد. پس می‌توانیم این کار را باز تکرار کنیم.

- تمایل دارید از معترضان اخیر و از کارشناسان و اهل فن دعوت کنید و تریبون آزاد و گفت‌وگو در مجلس راه بیندازید؟**

باید این سؤال را به این شکل پرسید که آیا این کار منع قانونی دارد؟ خیر، آیا رویه این‌طور بوده؟ بله، رویه است و درحال حاضر هم همین کار را انجام می‌دهیم. به‌طور خاص هم می‌توان دعوت کرد و تشویق کرد که این کار بهتر انجام شود.

◆ **اینکه می‌گویید به‌طور خاص، یعنی درباره اعتراضات اخیر هم از معترضان دعوت می‌کنید که برای گفت‌وگو و تریبون آزاد به مجلس بیایند؟**
بله، هیچ اشکالی ندارد و این روند درحال حاضر هم انجام می‌شود. در سال گذشته حدود ۶۰ مورد اعتراض از طرف مردم نسبت به مشکلات کشور وجود داشت. آنها به صحن مجلس که نه، اما به کنار مجلس آمدند و این مشکلات را مطرح کردند؛ بنابراین چیز عجیبی نیست و ای‌کاش از ابتدا هم معترضان اخیر همین‌طور عمل می‌کردند و حرف و اعتراض‌شان را به همین شکل بیان می‌کردند تا کار به اینجا کشیده نمی‌شد. این نشان می‌دهد رویه‌ای که در جمهوری اسلامی خیلی واضح، مبرهن و مسالمت‌آمیز می‌تواند بیان شود، به شکل اخیر مطرح شده که نشان می‌دهد اصلا هدف از ابتدا چیز دیگری بوده است. به هر حال تأکید می‌کنم ما همیشه از گفت‌وگو استقبال کرده‌ایم و حالا هم استقبال می‌کنیم و هیچ اشکالی ندارد.

محورها
<ul style="list-style-type: none">بیان صریح کلابه‌ها ویژگی جریان مطالبه‌گر دانشجویی است در سال گذشته حدود ۶۰ مورد اعتراض از طرف مردم نسبت به مشکلات کشور وجود داشت امکانات بسیار خوبی در کمیسیون‌ها و فراکسیون‌های مجلس داریم و جای این بحث‌ها آنجا است مجلس خانه ملت است و هرکسی حرف منطقی و اساسی برای اداره کشور داشته باشد، می‌تواند از نماینده خود درخواست کند

بر صحن علنی قانون حکمفرماست و کسی غیر از نماینده نمی‌تواند پشت تریبون مجلس قرار بگیرد. ما هم بخواهیم نمی‌شود این کار را انجام داد.

- یعنی منع قانونی وجود دارد؟**

بله، این کار منع قانونی دارد. ما نمایندگان خودمان برای اداره‌کردن صحن کارمان بسیار سنگین است و معترضیم که نمی‌توانیم کار را به‌درستی و آن‌طور که می‌خواهیم پیش ببریم. از بس که پیشنهادهای